

ΕΤΟΣ Δ'.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΑ ΔΙΑΤΥΠΩΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 196

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τεμή έτησες συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δράχματα νέαται 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, δουλὸν τέως δ. Ἀρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Νοεμβρίου 1882.

Ο κ. Στέφανος Σκουλούδης διωρίσθη ἢ διορίζεται πρεσβυτής παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Μαρδότης.

Ο κ. Σκουλούδης δὲν διέπρεψε διὰ μακροῦ καὶ ἐπιφανῆς πολιτικοῦ σταδίου· δὲν διεκρίθη διὰ μακρᾶς καὶ καλῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ διπλωματικῇ ιεραρχίᾳ· δὲν ἐγένετο ὄνομαστὸς διὰ σπουδαίων συγγραφῶν, δι’ οἰωνδήποτε τέλος ἔξοχων πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσιῶν. Ἄλλα τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀνωτέρω προσωπικῶν τίτλων δὲν ἀναπληροῖ διὰ μεγάλων οἰκογενειακῶν δικαιιωμάτων, διὰ διακεκριμένης τιὸς κοινωνικῆς θέσεως.

Τί λοιπὸν εἶνε δ. κ. Στέφανος Σκουλούδης, καὶ διατί προήθη διὰ μιᾶς εἰς ἐν τῶν ἀνωτάτων τῆς Ἐπικρατείας ἀξιωμάτων;

Ο κ. Στέφανος Σκουλούδης εἶνε ἀνὴρ ἐπιτίθειος, εἶνε τύπος ἀρίστου ὑπαλλήλου ἐμπορικοῦ οἴκου, καὶ ὡς τοιοῦτος διεκρίθη καθ’ ὅλην τὴν πρώτην κύτουν νεότητα. Ἀπὸ ἐμπορικοῦ ὑπαλλήλου ἐγένετο ἐπιχειρηματίας εὐτυχῆς καὶ τολμηρός μετ’ ἄλλων συνεταίρων, καὶ ἐκέρδησε χρυσίου, πολὺ χρυσίου. Πλούσιος γενόμενος, πολὺ πλούσιος, ἥρχισε νὰ συνδυαζῇ τὰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις μετὰ τῆς πολιτικῆς, μετὰ τῆς διπλωματίας, μετὰ τῆς δημοσιογραφίας, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ἴδιον, sui generis. Ἐγένετο καὶ αὐτὸς εἰς τῶν συντακτῶν τῆς "Ὀρας, ἀνέλαβε καὶ αὐτὸς νὰ σώσῃ τὸν ἔλληνισμὸν ἀπὸ τοῦ πανσλαβίσμου, εὐρέ καὶ αὐτὸς μίαν ἐπαρχίαν, καὶ εἰσῆλθεν ἀπὸ δύο ἔτην εἰς τὸ βουλευτήριον, ἕνθα ἀληθῶς διέπρεψε διὰ τῆς ἀφίνειας του.

Ἄλλα πᾶς ἐκ τῶν ἀνωτέρω φέρετρωσεν δ. κ. Σκουλούδης πρέσβεις;

Δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς τὸ ἔξηγήσωμεν, διότι δὲν τὸ ἔντυγμα.

Πρῶτος ἐν Ἰσπανίᾳ ἔλλην πρέσβεις ἀπῆλθε τῷ 1835 εἰς τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὁ Ἀνδρέας Μεταξάς. Τούτου διάδοχος εἶνε ἦδη ὁ Στέφανος Σκουλούδης.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἄξιοσημείωτος εἶνε ἡ σύμπτωσις, ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν νομισματικῶν καὶ φορολογικῶν νόμων ἐπιπτε τόση σκόνη, ὥστε νὰ τυφλωθῇ ὅλος ὁ κόσμος. Τὴν μισὴν τὴν ἔρριπτεν ὁ ἄνεμος, ἀλλὰ τὴν ἄλλην μισὴν τὴν ἔρριπτε βεβαίως δ. Τρικούπης.

* *

Ἀπεργίαι πανταχοῦ ἔρριψεν ἡ ἀπεργία εἰς τὰ ἥθη μας καὶ κατήντησεν αὐτὴν καθ’ ἐσαυτὴν ἐπάγγελμα. Φαντασθῆτε νὰ ἐρωτᾶτε κανένα τί ἐργασίαν κάμνει καὶ νὰ σᾶς ἀπαντᾷ:

— Κάμνω ἀπεργίαν!

* *

Καὶ φαντασθῆτε ἀκόμη νὰ ἰδωμεν καρμίαν ἡμέραν ἀπεργίαν . . . ἀπεργούντων!

* *

Ἀκούσας φοιτητής τις τὴν νέαν ἀπεργίαν τῶν κακοελοποιῶν, ἐγνωμάτευσεν ὅτι αὐτὴ θὰ εἶνε ἐπωφελῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

— Διατί; τὸν ἡρώτησαν.

— Διότι δὲν θὰ δημιουργοῦνται πλέον ἔδραι καθηγητικαῖ.

— Οι πατέρες των παιδιών . . . *

Ρουσφέτικ δοθέντα πρὸς τὸν κ. Σταμούλην εἶνε: νὰ παιχ-

νίζουν αἱ μουσικαὶ εἰς τὰς πλατείας τὸν ὅπ' αὐτοῦ ἐνακαλυρθέντα ὕμνον τοῦ Μάγτσάρου καὶ νὰ διορισθῇ αὐτὸς μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ θεάτρου ἐπιτροπῆς, ρουσφέτια λίσην καλλιτεχνικὴ, ὡς βλέπετε. 'Αλλ' ὁ κ. Κουμουνδούρος ὑπόσχεται εἰς τὸν νεοφώτιστον βουλευτὴν διὰ νὰ τὸν συγχρατήσῃ νὰ παιανίζουν αἱ μουσικαὶ ιδιαιτερον ὕμνον πρὸς τὸν κ. Σταμούλην καὶ νὰ τῷ χαρίσῃ δλόκληρον ἐν μικρὸν ἔύλνον θέατρον ἀγορασμένον ἀπὸ τοῦ Μάξιφαρτ.

* *

Μετ' ἀγωνίας ἀναμένομεν νὰ ἰδωμεν εἰς τὸν μεταξὺ Καλλιγά καὶ Ἀθανασιάδου ἀγῶνα πότος θὰ κάμη τὸν ἄλλον τοῦ ἀλατιοῦ.

* *

'Η μεγάλη θετικότης τοῦ κλεινοῦ εἰς τὰς ἔξωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους πρωθυπουργοῦ μας ἔφθασε καὶ μέχρι τῆς οἰκοδομῆς τῶν διασῆμων chateaux en Espagne διὰ τῆς ἀποστολῆς ὡς πρεσβευτοῦ τοῦ κ. Σκουλούδη.

* *

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐν τῇ βουλῇ ἐγένοντο δεκάμια διὰ τὰ προσεχῆ ἔγκαίνια τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ἰδρυματος τοῦ Δρομοκαΐτου. 'Ἐκ τῆς ἀναπτυχθείσης συζητήσεως ἀπεδείχθη ὅτι, ἀμα ὡς συντελεσθῇ τὸ κατάστημα ἀμέσως δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ οἰκητόρων.

* *

'Ο κ. Καλλιγᾶς ἐπεξηγῶν πὸ νομισματικὸν του σύστημα ἀνεκάτωσε τὰς δεκάρχας μὲ τὰ κολοκύθια, λέγων ὅτι τὸ ζήτημα συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι ἀντὶ ν' ἀγοράσῃς τώρα μὲ μίαν δεκάρχαν τρίχα κολοκύθια ἀγοράζεις τέσσαρα. 'Ἐκ τοῦ λίκιν κηπουρικοῦ καὶ ἀγοράκιου τούτου ἐπιχειρήματος ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ κολοκύθια σύρισκονται κατὰ μέγα μέρος ἐντὸς τῶν οἰκονομικῶν σχεδίων τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΚΛΕΠΤΡΙΩΝ

'Η αἴθουσα στενὴ καὶ ρυπαρὰ ὡς αἴθουσα πανδοχείου· πληροῦσιν αὐτὴν παντοδαπὰ ὄντα φαινόμενα καὶ μή. Τὰ φαινόμενα εἰνε δικασταῖ, χωροφύλακες, δικηγόροι καὶ ἄλλα σαρκοδόρχα· εἰσὶ δὲ καὶ τινα ἀβλαβῆ, ἀνήκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν πολιτῶν, μετὰ δειλίας εὑρισκόμενα ἐντὸς τοῦ ἀντρου τούτου τῆς Θέμιδος· τὰ μὴ φαινόμενα προφυλάσσονται ἀσφαλῶς ἐντὸς τῶν πτυχῶν τῆς ἀμυνῆς φουστανέλλας τῶν συνηθροισμένων αὐτόθι βλάχων καὶ ἐνίστε ἐπιχειροῦσι τολμηρὰς μεταβιβάσεις εἰς τοὺς ὅπως δήποτε καθαρίους χιτῶνας τῶν παρεστηκότων. 'Αντιθέτου φύσεως καὶ ἀντιθέτου προελεύσεως ὀσμαὶ π. χ. κόμης μεμυρωμένης καὶ . . . πελμάτων παρημελημένων συγενοῦνται ἐν ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ καὶ ἀπαρτίζουσιν ἀλλόκοτον ἀτμόσφαιραν. 'Ο προέδρος κ. Παπαπάνος ἔχει μορφὴν καὶ ἥθος δεκανέως γυμναζούντος ἐπιστράτους καὶ εἶνε τόσον κακοδιάθετος, ὥστε ἐκλαμβάνει ὅλους τοὺς παρευρισκομένους ἐντὸς τοῦ δικα-

στηρίου ὡς κατηγορουμένους καὶ παραγγέλλει εἰς τοὺς χωροφύλακας νὰ στρυμώσουν ὅλους τοὺς πολίτας, καὶ νὰ τοὺς ἐκμηδενίσουν, πρᾶγμα δπερ δὲν ἔκτελούσιν οἱ χωροφύλακες, πρώτην ἵσως φοράν σεβόμενοι τὰ παραγγέλματα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης. 'Ο εἰσαγγελεὺς ἀσταταὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ καταράθης κεφαλή του φαίνεται ἀπάθως ὡς κεφαλὴ Ἡφαλέους νυσταζόντος.

Εἰς τὸ σκάμνιον τῶν κατηγορουμένων καθηγηταὶ αἱ δύο κυρίαι, αἱ περιώνυμοι ἡρωῖδες τῶν ἐπανωφορίων. Ήσαν τρεῖς τὸ δλον, ἀλλ' ἡ μία δὲν προσῆλθεν.

'Ἐκ τῶν ἄλλων δύο ἡ μὲν λέγεται Κλεοπάτρας ἡ δε Σταματούλα. 'Η Κλεοπάτρα ὀλίγον τι νόστιμες, νεαρά, μελανήν καὶ κοσμίαν φέρουσα ἐνδυμασίαν, φαίνεται μὴ ἔχουσα πολλὰ τὰ κοινὰ μὲ τὴν δημώνυμόν της βασίλισσαν τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἀν καὶ δύναται μὲν νὰ τῇ ἀρέσω, τὰ ἐπανωφόρια, ἀλλ' ἡ σεμνότης της δὲν τῇ ἐπιτρέπει νὰ ἀρπάσῃ αὐτὰ ἀπὸ τοὺς ὄμους τοῦ Ἰωσήφ ή τοῦ κ. Κωστοπούλου, ὡς ἡ σύζυγος τοῦ Πετερρῆ. 'Η ἄλλη, ὀλίγον τι ὥριμος πρέπει νὰ εἴνε τρομερὰ γυνή, οὐχὶ διότι ἀπετόλμησε νὰ λάθῃ δύο ἐπανωφόρια, ἀλλὰ διότι ἀπετόλμησε νὰ λάθῃ δύο συζύγους. 'Ἐκαστη τῶν κατηγορουμένων ἔχει ἔνα καὶ ἡμίσιο δικηγόρον, διάτι οὐτοι εἴνε τρεῖς. 'Ο κ. Πονηρόπουλος, διστις μὲ τὴν γενειάδα του φαίνεται κατελθὼν ἐκ τινος εἰκονοστασίου καὶ ἔχει δικαιιοδοσίαν μὲ παραβάλληρ ὅσα καὶ εἴπεν δ μάρτυς εἰς τὴν προανάκρισιν μὲ δσα λέγει εἰς τὴν δίκην καὶ νὰ ἔξανισταται ἀν λείψη κανεὶς ἀπὸ τοὺς ῥηθέντας συνδέσμους. Οἱ ἄλλοι δύο δικηγόροι κ. κ. Λεβίδης καὶ Βαλασσόπουλος, ἴχνηλατοῦν ὡς θηρευτικοὶ κύνες τὴν κατάθεσιν ἐκάστου μάρτυρος. Αἱ κατηγορούμεναι καθηγηταὶ ως εἴπομεν ἐπὶ τοῦ ἑδωλίου τῶν ὑποδίκων ἀλλὰ κατὰ περιέργον φαινόμενον. ὅπτικῆς εἰς παροῦσα μόνον ἐν πνεύματι, διότι διὰ τὸ δικαστήριον, ἀν καὶ αὐτὸ τὰς βλέπει καὶ διμιλεῖ πρὸς αὐτάς, εἴνε ἐν τούτοις ἀφανεῖς. Αἱ ἔξετάσεις τῶν μαρτύρων διεξάγονται ἐν φρίστε φορύνω, τὰ τέσσαρα πέμπτα τοῦ ὄποιου εἴκειδοκτησία αὐτοῦ τοῦ προέδρου, διστις συνταράσσεται καὶ θορηθεῖται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διότι οἱ παριστάμενοι ἀναπνέουν. 'Ο κ. Κωστόπουλος, ὁ παθών καὶ σπουδαίοτατος τῆς κατηγορίας μάρτυς, φαίνεται ἐκ τῆς τραχικῆς διηγήσεως των φλεγόμενος ὑπὸ πάθους ἐκδικήσεως. Πολλοὶ ἄλλοι ἐμπόροι τῆς δοῦ 'Ερμοῦ ἀχολουθοῦν τὸν κ. Κωστόπουλον. εἰς τὴν σταυροφορίαν του. Μετά τὴν λῆξιν τῶν καταθέσεων ὁ πρόδρος ἐρωτᾷ τὰς κατηγορουμένας.

— Εἰσθε παροῦσαι ἢ ἀποῦσαι;

Αἱ κατηγορούμεναι τῇ ὑπαγορεύεται τοῦ συγκήρου τὸ πάπαντωσι.

— Εἴμεθα ἀποῦσαι.

— Τότε θὰ δικασθῆτε ἐρήμην.

Καὶ πραγματικῶς δικαζονται ἐρήμην ἀμφότεραι καὶ φρεῖς, κατὰ τὴν πιστὴν ἐκφράσιν τοῦ προέδρου, εἰς ἔνος ἑτοι φυλάκισιν καὶ ἀπέρχονται ἐρήμην εἰς τὰ λίδια, ὅπου στον ἀν διαμένουσιν ἐρήμην.